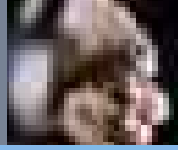

İlim ve Hayat
Ali AKPINAR*

HZ. PEYGAMBERLE BERABER
YAŞAMAK

Kutsal Kitabımız Kur'ân, pek çok âyetinde bizlere en güzel örnek olarak Peygamberimiz (s.a.v)'i takdim eder. Onun gibi iman edelim, onun gibi ahlaklı olalım, onun gibi ibadet edelim, onun gibi salih amellerin adamı olalım, hayatı onun gibi yaşayalım ve âhirete onun gibi hazırlanalım diye.

*“Andolsun ki, Rasûlullah, sizin için; Allah'a ve âhiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikredenler için güzel bir örnektir.”*¹

*“Şüphesiz ki sen, muhteşem bir ahlak üzeresin!”*² Hz. Âişe annemiz, *“Onun ahlakı bütünüyle Kur'ân'dı.”*³ diyerek Peygamberimizin ahlakını tanımak için Kur'ân okumamızı tavsiye eder. Kur'ân-ı Kerîm'de işlenen konulara baktığımızda, onda insanın birey olarak ve toplum içerisinde bir üye olarak karşılaşılabileceği hemen her konuyla ilgili açıklamalar vardır. Demek ki ahlak, dürüstlük, çalışkan-

lık, cömertlik gibi birkaç kalemde özetlenebilecek bir kavram değildir. Ahlak, insanın hayat tarzı, onun doğumundan ölümüne kadarki sürede, Yüce Allah'a ve diğer varlıklara karşı görev ve sorumluluklarını içrisine alan kapsamlı bir kavramdır. İşte Peygamberimizin ahlakı, bütünüyle Kur'ân'ın açıklımı ve yorumu idi. Dolayısıyla Kur'ân'ı doğru anlayabilmemiz için, Peygamberimizin yaşayan Kur'ân olan hayatına bakmamız gerekmektedir. Evet, Peygamberimiz örnek ahlakı/hayat tarzı ile mücessem, eti kemiğe bürünmüş Kur'ân'dı.

Ondan bahseden âyetlerin bir kısmında Peygamberimizin aramızda olduğu söz konusu edilir:

*“Hem bilin ki, aramızda Allah'ın elçisi vardır.”*⁴

*“Amelinizi Allah da görecektir, Rasûlü de.”*⁵

“De ki: (Yapacağınızı) yapın! Amelinizi Allah da Rasûlü

*de mü'minler de görecektir. Sonra görüleni ve görülmeeyeni bilen Allah'a döndürüleceksiniz de O size yapmakta olduklarınızı haber verecektir.”*⁶

*“Hâlbuki sen onların arasında iken Allah, onlara azap edecek değildir. Ve onlar mağfiret dilerlerken de Allah onlara azap edici değildir.”*⁷

Evet, bu âyetler, öncelikle Peygamber (s.a.v)'in fizikî olarak hayatta olduğu dönem insanlarına, yani saadet çağı insanına hitap eder. Bu şekilde onlar Peygamber (s.a.v) karşısındaki duruşları konusunda eğitilirler. Ne var ki âyetlerin mesajı evrenseldir, bizlere de hitap eder. Bizim de Peygamber (s.a.v) karşısındaki duruşumuzu hatırlatır.

Son âyette, *“Peygamber onların arasında iken, onlar istiğfar edip dururken, Allah onlara azap edecek değildir.”* ifadesi; Peygamber (s.a.v)'in, iki büyük emaneti olan Kitap ve Sünneti ile yaşatılması ve istiğ-

fara devam edilmesi durumunda Allah'ın azabına karşı koruma altında olacağına işaret eder. Çünkü Peygamberimiz, âlemlere rahmet olarak gönderilmiştir. Onun varlığı herkes için rahmet vesîlesidir. Onun varlığı herkesin hayrınadır. Ama önemli olan bu rahmeti fark etmek ve ondan nasiplenebilmektir. Yüce Rabbimiz, aralarında Peygamber (s.a.v) bulunurken, ona karşı düşmanlık edenleri toptan helak etmeyeceğini söylüyor. Yine yanlış yapanlar günahlarından vazgeçip Allah'tan af dilerlerse onları da azap etmeyeceğini bildiriyor.

Evet, Peygamberimiz (s.a.v) fizikî olarak bu dünyadan ayrılmıştır. Ama o, bize bıraktığı Kur'ân ve Sünnet emaneti ile aramızdadır ve yaşamaktadır. Şairin dediği gibi, "O hâlâ peygamber olarak görevlendirildiği gün gibi kırk yaşında ve ümmetinin başındadır." Ümmetine düşen ise, ona karşı görev ve sorumluluklarını yerine getirmesidir. Onun sevilmesi, onu saygıyla anarak, ona salât ve selâm göndererek, onu doğru bir şekilde tanıyarak, bireysel ve sosyal hayatta onun gibi yaşayarak ve onun güzelliklerini başkalarına taşıyarak gerçekleşir. Buna göre bugün bizler, Peygamber (s.a.v) aramızdaymış gibi yaşamalıyız.

Yine bir Kur'ân âyeti Peygamberle beraber olanlardan bahseder ve onların tanımını yapar:

"Muhammed Allah'ın elçi-

sidir. Beraberinde bulunanlar da kâfirlere karşı çetin, kendi aralarında merhametlidirler. Onları rukûya varırken, secde ederken görürsün. Allah'tan lütuf ve rıza isterler. Onların nişanları yüzlerindeki secde izidir."⁸

Evet, Peygamber (s.a.v)'le beraber olanlar öncelikle onun ashâbıdır. Elbette onlar, bu ümmetin öncüleri, örnekleri ve yıldızlarıdır. Ancak Peygamber (s.a.v)'le beraber olmak ille de onun zamanında yaşamak demek değildir. Nitekim onun zamanında yaşadığı halde, onunla beraber olamayan, hatta ona karşı gelen nice insan vardır. Aynı şekilde onun döneminde yaşamadığı halde, âyette sayılan bu özelliklere sahip nice inanmış insan vardır. Zaten âyet, Hz. Peygamber (s.a.v)'in elinde yetişmiş saâdet çağının güzel insanlarını örnek olarak takdim ederek, bütün Muhammed Ümmetinin onlar gibi olmasını istemektedir.

Âyete göre Peygamber (s.a.v)'le beraber olmanın yolu, önce ona ve getirdiklerine inanmakla başlar, inananlar ve inananlara karşı mü'mince bir duruş sergilemekle, Yüce Allah'ın rızası yolunda Yaratıcı-mıza karşı görevlerimizi aksatmadan yapma ve bütün varlıklara karşı sorumluluklarımızı yerine getirmekle devam eder gider.

Bunun için diyoruz ki Peygamber (s.a.v)'le beraber olmak, gün boyu/ömür boyu Pey-

gamber (s.a.v)'le yaşamaktır...

Peygamber (s.a.v)'le beraber olmak, günahsız bir gün geçirmektir, çünkü onun günleri günahsızdı. Bizleri sürekli hayırlı işlere yönlendirirken bir hadislerinde Peygamberimiz şöyle buyurmuştur: "Benim hayatım, sizin için pek hayırlıdır. Sağlığında siz benimle konuşursunuz, ben de sizinle konuşurum. (Sorularınız olursa onları cevaplar, sorunlarınız için çözümler öneririm.) Ve ben öldüğümde, vefâtım da sizin için hayırlı olur. Sizin amelleriniz bana arz olunur. Sizin hayırlı bir iş yaptığınızı gördüğümde bundan dolayı sevinir ve Allah'a hamd ederim. Kötü bir iş yaptığınızda ise üzülür ve sizin için mağfiret dilerim."⁹

Peygamber (s.a.v)'le beraber olmak, onun sevgisini yaşatmaktır, zira o, her şeyi sevgi temelli yapan bir insandı. Kur'ân'da onu sevmek ve ona uymak, Allah'ı sevmenin temel şartı sayılmıştır.

Peygamber (s.a.v)'le beraber olmak, onu doğru tanımaktır, onu bütün yönleriyle ve bütün güzellikleriyle tanımaktır.

Peygamber (s.a.v)'le beraber olmak, onun hatırını her şeyden üstün tutmaktır, zira Peygamber (s.a.v)'in hatırını gözetmek Allah'ın hatırını gözetmektir, ona itaat etmek Allah'a itatattır, onu incitmek Allah'a eziyettir.

Peygamber (s.a.v)'le beraber olmak, onun izinde gitmektir,

çünkü onun ümmeti, onun izini izleyenlerdir.

Peygamber (s.a.v)'le beraber olmak, ona benzemektir, zira o

Peygamber (s.a.v)'le beraber olmak, sözlerini ezberlemektir, kavramaktır; onun sözleriyle düşünce dünyamızı donatmaktadır. Çünkü onun sözleri, hayatı-

okuyan bir peygamberimiz var. Onun duaları, hikmet incilerinden oluşan makbul dualardır.

Ve son olarak Peygamber (s.a.v)'le beraber olmak, ona dil ile salât ve selâm göndermektir. Zira ona Yüce Allah selâm etmekte, onu övgüyle anmaktadır. Ona melekler selâm etmekte, onu övgü ve dua ile anmaktadırlar. Bizler de onu içtenlikle anmalı, ona dua etmeli, ona bağlılığımızı sözlerimizle de beyan etmeliyiz. Bu konuda Peygamberimiz şöyle buyururlar:

“Yüce Allah’ın yeryüzünde gezgin melekleri vardır. Onlar ümmetimin selâmını anında bana ulaştırırlar.”¹⁰ , “Bir kimse bana selâm salât edince, Allah ruhumu bana iade eder ben de onun selâmına karşılık veririm.”¹¹ Demek ki ona salât ve selâmı, onunla canlı bağlantı yapıyormuş gibi içten, saygı, sevgi ve özlem dolu bir halde yapmalıyız. Tıpkı namazda okuduğumuz tahıyyat duasında dediğimiz gibi: “Esselâmü aleyke eyyühennebiyyü ve rahmetullahi ve berakâtüh/ Ey Nebi! Allah’ın selâmı, rahmet ve bereketi sana olsun!”

her konuda herkes için en güzel örnektir.

Peygamber (s.a.v)'le beraber olmak, onu doğru bir şekilde tanıtmaktır. Hz. Peygamber son peygamberdir ve evrensel elçidir. O, bütün zamanların ve bütün insanların peygamberidir. Bu nedenle onun güzelliklerini başkalarıyla paylaşmak gerekir. Onun ashâbı bu duyarlılıkla dünyanın dört bir yanına ulaşmışlar ve onun mesajını cihana yaymışlardır. Şimdi aynı görev bizleri beklemektedir. Onu doğru bir şekilde bütün dünya insanına tanıtmak bizim ümmetlik borcumuzdur.

mızı cennete çevirecek ve bize âhîret cennetini kazandıracak reçeteler, hikmet hazineleridir.

Peygamber (s.a.v)'le beraber olmak, onun dualarıyla Allah'a dua etmektir. Zira Peygamberimiz, günlük hayatta karşılaştığı bütün olayları dua fırsatı olarak değerlendiren ağız duallı bir insandı. Sabah uyandığında, tuvalete girmeden önce, tuvaletten çıkınca, abdest alırken, yemekten önce ve sonra, evden çıkarken, evine girerken, camiye girerken ve camiden çıkarken, çarşıda pazarda, sohbet/toplantıdan ayrılırken, tabiat olaylarının karşısında hep dua

Dipnot

* Prof. Dr.

- 1 33/Ahzâb, 21.
- 2 68/Kalem, 4.
- 3 Ahmed b. Hanbel, VI, 91.
- 4 49/Hucurât, 7.
- 5 9/Tevbe, 94.
- 6 9/Tevbe, 105.
- 7 8/Enfâl, 33.
- 8 48/Fetih, 29.
- 9 Münâvî, Feyzu'l-Kadîr, III, 401.
- 10 Nesâî, Sehv 46.
- 11 Suyûtü, Camiu's-Sağîr, II, 148 (Ebû Davûd).